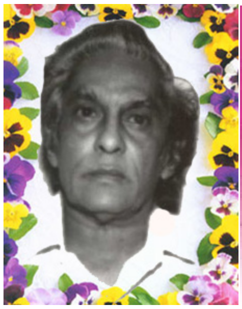

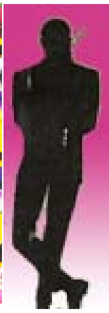

ప్రాణానికి ప్రాణం

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

"కుమార్‌ని చంపడమే వుద్దేశ్యం అయితే కుమార్ని చంపి శివరాం శవంతోపాటు అతని శవాన్నీ ఆ గదిలోనే అక్కడ వొదిలి వెళ్ళివుండేవారు. కుమార్ సజీవంగా, బతికున్న మనిషిగా అవసరమై అతన్ని ఎత్తుకుపోయి వుండాలి" అన్నాడు యుగంధర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?" అడిగాడు రాజు.

"ఈ కేసు చాలా గందరగోళంగా తయారయింది. చనిపోయిన మనిషి శివరాం కాదని యింకెవరో వచ్చి చెపుతారని భయంగా వుంది. ఏమంటావ్?" అన్నాడు స్వరాజ్యరావు.

"అవును. ఇది సింపుల్ కేసు కాదు. కుమార్ చేస్తున్న పరిశోధనకీ యీ హత్యలకీ సంబంధం వుంది. ఆ పరిశోధన గురించి వివరాలు తెలియాలి మనకి ముందు. బండార్కర్‌కి ట్రంక్ కాల్ బుక్ చేస్తాను" అన్నాడు యుగంధర్ రిసీవర్ తీస్తూ. అంతలో బజర్ చప్పుడయింది. రాజు లేచి వెళ్తున్నాడు.

"జాగ్రత్త రాజూ! మనల్ని చంపుతామని బెదిరిస్తున్న విషయం మర్చిపోక" అని హెచ్చరించాడు యుగంధర్. రాజు రివాల్వర్ తీసుకుని వెళ్ళాడు. నిముషం తర్వాత స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ బండార్కర్‌తో తిరిగి వచ్చాడు.

"మీకు నూరేళ్ళు. ఇప్పుడే మీకు ట్రంకాల్ చెయ్యాలని అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఫోన్‌లో మాట్లాడడం కన్నా సమక్షంలో మాట్లాడడం మంచిదని నేనే వచ్చేశాను. ఏర్‌పోర్టునించి తిన్నగా వచ్చాను యిక్కడికి. మా ఏజెంటు ఎ.ఐ.4 మిమ్మల్ని కలుసుకున్నాడా?" అడిగాడు బండార్కర్.

"ఆ! ఇప్పుడే వెళ్ళాడు. తనకి తెలిసిన విషయాలు చెప్పాడు. కానీ అతనికి తెలిసిన విషయాలు చాలా తక్కువ" చెప్పాడు యుగంధర్.

"అవును. కుమార్‌కి యే ఆపదా కలగకుండా అతన్ని కనిపెట్టమన్నాను. అంతకన్నా అతనికి యేమీ చెప్పలేదు. ఇటువంటిది జరుగుతుందని నేను అనుకోలేదు" అన్నాడు బండార్కర్.

"ఆల్‌రైట్ అసలు కుమార్ గురించి మీ డిపార్ట్‌మెంటు ఎందుకు యింత యింట్రెస్ట్ చూపించింది? యేమిటి కథ?" అడిగాడు యుగంధర్.

"కుమార్ ఎం.ఎస్.సి పాసయి కొత్త లోహాల గురించి పరిశోధన చేస్తున్నాడు డాక్టరేట్ కోసం. అతను యూనివర్శిటీకి పంపిన కాయితాలలో అతను ఒక కొత్త లోహం కనుక్కున్నట్లు వుంది. నిజంగా అటువంటి లోహమే తయారు చెయ్యగలిగితే దేశరక్షనకి దాని ఉపయోగం యింతా అంతాకాదు. ఇటు చైనాకానీ, అటు పాకిస్తాన్ కానీ, మరే దేశం కానీ యిక ఎన్నడు మన దేశం మీదికి యుద్ధానికి రాదు. అసలు అటువంటి ఆలోచనే రాదు."

"అలాగా! అంత ముఖ్యమైన లోహం కనుక్కున్న కుమార్‌ని ఏదో లాంఛనంగా కనిపెట్టి వుండమని మీరు మీ ఏజెంటుకి చెప్పడం ఆశ్చర్యంగా వుంది. కుమార్‌ని వెంటనే ఎందువల్ల మీరు ఢిల్లీకి తీసుకెళ్ళి అక్కడ తగిన రక్షణ యిచ్చి, అతనికి పరిశోధనా కేంద్రం అప్పచెప్పలేదు?" అడిగాడు యుగంధర్.

బండార్కర్ కాస్త యిబ్బందిగా చూశాడు యుగంధర్ని.

"ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే పొరపాటే అనిపిస్తోంది. కానీ అప్పుడు కుమార్ విషయం మేము అంత సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు. కారణం యూనివర్శిటీ వాళ్ళే అతం సీరియస్‌గా తీసుకోకపోవడం. కుమార్‌కి యీ పరిశోధనలో గురువుగా వున్న ప్రొఫెసర్ కూడా యీ లోహం గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించలేదు."

"ఎందువల్ల?" అడిగాడు రాజు.

"ఈ సైంటిస్టులంతా అంతే అనుకుంటాను. వాళ్ళు చేస్తున్న పరిశోధన గురించికానీ, దాని ఫలితం యేమిటి అని కానీ ఆలోచించరని అనుకుంటాను. డిఫెన్స్ ప్రొడక్షన్ డిపార్ట్‌మెంటువారికి కుమార్ చేస్తున్న పరిశోధన గురించి తెలియగానే మా డిపార్ట్‌మెంటుకి తెలియజేశారు. వాళ్ళు కోరినది కూడా కుమార్‌ని ఒక కంట కనిపెట్టమని" "డిఫెన్స్ డిపార్ట్‌మెంట్ వారికి కుమార్ పరిశోధన గురించి ఎలా తెలిసింది?" అడిగాడు యుగంధర్.

"యూనివర్శిటీ వారు తెలియజేశారుట. మొదట్లో మాకూ డిఫెన్స్‌వారు యేమీ చెప్పలేదు. కుమార్ అదృశ్యమయ్యాడు అని తెలియగానే నేను డిఫెన్స్ ప్రొడక్షన్ డిపార్ట్‌మెంట్ సెక్రటరీని కలుసుకున్నాను. ఆయన చెప్పాడు విషయాలు" అన్నాడు బండార్కర్.

యుగంధర్ అయిదు నిమిషాలు దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు.

"నేను యీ కేసు దర్యాప్తు చెయ్యకూడదని ఎవరో చాలా ప్రయత్నిస్తున్నారు. నన్ను చంపుతానని బెదిరించారు. కుమార్ని ఎత్తుకుపోయారు. అంతవరకూ అర్థం అవుతోంది. కానీ చచ్చిపోయిన స్త్రీ నజీం కాకపోవడం ఒకటి, కుమార్ తండ్రి శివరాంని చంపడం రెండు. ఈ రెండింటికీ కారణాలు కనిపించడం లేదు. కుమార్‌కి పరిశోధనలో గురువుగా వున్న ప్రొఫెసర్ని నేను కలుసుకోవాలి. తర్వాత డిఫెన్స్ ప్రొడెక్షన్ డిపార్ట్‌మెంట్ సెక్రటరీని కలుసుకోవాలి. కుమార్ పరిశోధన గురించిన కాయితాలు చదవాలి" అన్నాడు యుగంధర్.

"కుమార్ పరిశోధన గురించిన కాయితాలు మాత్రం చదవలేరు" అన్నాడు బండార్కర్.

"ఏం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అతను యూనివర్శిటీకి పంపిన కాయితాలు ఎలా మయమయ్యాయో ఎవరికీ తెలియదు. ఆ కాయితాలు లేవు" చెప్పాడు బండార్కర్.

★★★★★★★★★★

కుమార్ కళ్ళు తెరిచాడు. బద్ధకంగా కలయచూశాడు గదంతా.

తనెక్కడున్నాడు? హోటల్లో తన గది కాదే యిది. నెమ్మదిగా మంచం మీది నించి లేచి కిటికీ దగ్గరకి వెళ్ళి బయటికి చూశాడు. పెద్ద తోట, విశాలమైన ఆవరణ. దూరాన ఎక్కడో గేటు. ఎత్తైన పెద్ద ప్రహరీ గోడ. చాలా ప్రశాంతంగా వుంది. తను హోటల్ శరత్‌లో లేడని నిశ్చయించుకున్నాడు. జ్ఞాపకం చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. నజీం హత్య చేయబడడము, పోలీసులు తనను తరిచి తరిచి ప్రశ్నించడం నజీం జ్ఞాపకం రాగానే గుండె ఎవరో పట్టి నలిపినట్లయింది. పొంగివస్తున్న దుఃఖం అణుచుకున్నాడు. తర్వాత తను మద్రాసు రావడం, హోటల్ శరత్‌లో దిగడమూ, తనతోపాటు తన తండ్రీ అదే హోటల్‌లో బసచేయడమూ అదంతా స్పష్టంగా జ్ఞాపకముంది.

"కుమార్ పోలీసులు సమర్ధులు. నజీమ్‌ని హత్య చేసిన వాళ్ళని పట్టుకోవడం వాళ్ళపని, వాళ్ళ బాధ్యత. నజీమ్‌ని చంపినవాళ్ళని నువ్వే పట్టుకుని ఆ మనిషిని చంపుతానని యేదో ఆవేశంలో అంటే అన్నావు. నీ బాధ, నీ దుఃఖం నాకర్ధమవుతుంది. ఈ వూళ్ళో యేం చేస్తావు? ఇంటికి పోదాం రా" అన్నాడు తన తండ్రి.

"నువ్వు ఎన్ని చెప్పినా, ఎంత చెప్పినా నా మనసు మార్చుకోను. దయచేసి నువ్వు వెళ్ళు" అన్నాడు తను.

తండ్రి గదిలోంచి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత తను ఏడుస్తూ పడుకున్నాడు ఒక రోజంతా. ఆ మర్నాడు మళ్ళీ వచ్చాడు తన తండ్రి. ఎవరో ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్‌ని దర్యాప్తు చెయ్యమని తను కోరానని, ఆ డిటెక్టివ్ గొప్ప మేధావి అనీ, నజీమ్‌ని హత్య చేసిన మనిషిని ఆ డిటెక్టివ్ పట్టుకు తీరుతాడనీ, తండ్రి యేదేదో చెప్తున్నాడు. అంతలో రూమ్ బాయ్ తలుపు తట్టాడు. తండ్రే వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. రూమ్ బాయ్ బల్లమీద పెట్టాడు రెండు కప్పుల కాఫీ. తను కాఫీ తెమ్మనలేదు. తండ్రే తెప్పించి వుండాలి.

"కాఫీ తాగు కుమార్" అంటూ తన తండ్రి ఒక కప్పు తీసుకున్నాడు. తను కాఫీ తాగడం ప్రారంభించాడు. తర్వాత?

తర్వాత విషయాలు మసకమసగ్గా అస్పష్టంగా సరిగ్గా జ్ఞాపకం రావడంలేదు. కాఫీ కప్పు చేతిలో పట్టుకునే తన తండ్రి తల వెనక్కి వాల్చేశాడు.

"ఏమిటి నాన్నా?" అంటూ తను లేవబోయి కాలు తడబడి ముందుకు పడ్డాడు. కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. అంతే. ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందీ యేమీ జ్ఞాపకం లేదు. ఇప్పుడు యీ గదిలో తను కళ్ళు తెరిచాడు.

వెనక యేదో అలికిడి అయి కుమార్ చటుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు. ఫుల్ సుటులో వున్నాడు, ఎర్రగా, సన్నగా, పొడుగ్గా నెరిసిన జుట్టు, తీక్షణమైన చూపులు.

"గుడ్ మార్నింగ్ యంగ్‌మాన్! హౌ డు యు ఫీల్?" అడిగాడు చెయ్యి అందించి.

"మీరెవరు?" అడిగాడు కుమార్.

"నా పేరు సిన్హా. నేషనల్ ఆటమిక్ రీసెర్చి సెంటర్‌క్ డిప్యూటీ డైరెక్టర్‌ని."

"ఓ! నేను ఎక్కడున్నాను? ఇక్కడికి ఎలా వచ్చాను?"

"అది చాలా పెద్ద కథ. క్లుప్తంగా చెపుతాను. నేషనల్ ఆటమి రీసెర్చి సెంటర్ డిపార్టుమెంటు వారి కేంద్రాలు దేశంలో మొత్తం పధ్నాలుగు వున్నాయి. ఒక పరిశోధనా కేంద్రంలో వున్నారు మీరు. ఇక్కడికి ఎలా వచ్చాను అని అడిగారు. జరిగినవన్నీ మికేమాత్రం జ్ఞాపకమున్నాయో నాకు తెలియదు. మీరు, నజీము పెళ్ళి చేసుకుని హనీమున్‌కి ఊటీ వెళ్ళడం జ్ఞాపకముందా?" తల వూపాడు కుమార్.

"ఊటీలో వుండగా మీరు ఒక రాత్రి భోజనం తీసుకురావడానికి హోటల్‌కి వెళ్ళడం జ్ఞాపకముందా?" అడిగాడు సిన్హా.

మళ్ళీ తల వూపాడు కుమార్.

"హోటల్లో మీరు నాలుగు పరోటాలు, వెజిటబుల్ కుర్మా కట్టించుకుని బయటికి వెళ్ళడం జ్ఞాపకముందా?"

"ఆ!"

"హోటల్లోంచి మీరు బయటికి రాగానే కోయంబత్తూరుకు వెళ్ళే బస్సు ఎన్ని గంటలకు వుంది అని ఒకతను మిమ్మల్ని అడిగాడు. మిమ్మల్ని కబుర్లలోకి దింపి తను ఒక సిగిరెట్ వెలిగించి, మీకొక సిగిరెట్ యిచ్చాడు. జ్ఞాపకముందా?"

"లేదు."

"అవును. జ్ఞాపకముండదు. మీకు అతనిచ్చిన సిగిరెట్ మందు కూరిన సిగిరెట్. మారిజోనా సిగిరెట్టో, ఎల్.ఎస్.డి. సిగిరెట్టో అయివుండాలి. కొంచెం దూరం నడిచిన తర్వాత మీరు పడిపోయారు" అని ఆగాడు సిన్హా.

"మీరు పొరపడుతున్నారు. నేను..."

"దయచేసి నేను చెప్పేది పూర్తిగా వినండి. మీకు ఆ మత్తుమందు యిచ్చిన వ్యక్తి ఒక విదేశ గూఢచారి. మీరు స్పృహపోయి పడిపోగానే అతనూ, అతని అనుచరులూ కలిసి మిమ్మల్ని కారులో ఎక్కడికో ఎత్తుకుపోవడానికి ప్రయత్నించారు. అదృష్టవశాత్తు స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజెంటు ఒకతను చాలాకాలంగా మీకు తెలియకుండా మీ వెంట నీడలా మీకూడా వున్నాడు. అతను ఆ కారుని తరిమి, ఆపి, వాళ్ళతో పోట్లాడి మిమ్మల్ని రక్షించాడు. దురదృష్టవశాత్తు ఆ విదేశ గూఢచారులు పట్టుబడకుండా పారిపోయారు. స్పృహలేని మిమ్మల్ని ఆ స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజెంటు తన యింటికి తీసుకెళ్ళి జరిగినదంతా పై అధికారులకి తెలియజేశాడు. ఆటమిక్ రీసెర్చి సెంటర్ డైరెక్టర్ ఛటర్జీ, స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టరూ, యీ డిపార్టుమెంటుకి సంబంధించిన మంత్రులూ వెంటనే సమావేశమయ్యారు. మీకు పూర్తి ఆరోగ్యం చేకూరేందుకు, మీ పరిశోధన జయప్రదంగా, ప్రశాంతంగా సాగేందుకు యిక్కడికి తీసుకురావాలని నిశ్చయించారు. అందుకే మిమ్మల్ని యిక్కడికి తీసుకువచ్చాం. మీ ప్రశ్నలకి జవాబులు చెప్పాననుకుంటాను" అన్నాడు సిన్హా.

తనకి పిచ్చిపట్టిందా, అతనికి పిచ్చిపట్టిందా? ఏమిటీ కథ? విదేశీ గూఢచారిట, మందుకూరిన సిగిరెట్టుట. వాట్ నాన్సెన్స్.

"మిష్టర్ సిన్హా! నా కళ్ళతో చూసినది నా చేతులతో ముట్టుకున్నది, నేననుభవించినది, అదంతా ఏమైంది? నేను కాటేజీకి వెళ్ళాను. నా భార్య నజీమ్ శవాన్ని చూశాను. ఆమె హత్య చేయబడింది. ఆ తర్వాత " కుమార్‌ని వాక్యం పూర్తిచెయ్యనివ్వలేదు సిన్హా.

"మిష్టర్ కుమార్! అదంతా హేలూస్‌నేషన్" అన్నాడు సిన్హా.

"ఏమిటి?"

"అవును. అది భ్రమ. మారిజోనా, ఎల్.ఎస్.డిలాంటి మత్తుమందులు కొందరికి అలాంటి భ్రమలు కలగజేస్తాయి. మనసులో ఎక్కడో అట్టడుగున అంతరాంతరాల్లో వున్న భయాలు నిజంగా జరిగాయి అనిపించేటట్లు భ్రమ కలిగిస్తాయి. నజీమ్‌ని ఎవరో హత్య చేస్తారనే భయం మీలో వుండివుండాలి. అందుకే అలాంటి భ్రమ కలిగింది" అన్నాడు సిన్హా.

ఏదో ఆశ. ఆ ఆశవల్ల ఏదో ఆనందం కలిగింది కుమార్‌కి.

"నిజంగానా? అయితే నజీమ్..."

సిన్హా చిన్న నవ్వు నవ్వి "నజీమ్ యీజ్ హేల్ అండ్ హెల్దీ. మీకు స్పృహరాగనే అడుగుతారని తెలుసు. అందుకే నజీమ్‌ని కూడా యిక్కడికి రప్పించాము. ఇక్కడే వుంది. ఇక్కడే వుంటుంది" అని సిన్హా తలుపు దగ్గరికి వెళ్ళి "మిసెస్ నజీమ్" అని పిలిచాడు.

గాజుల గలగల, చీర గరగర. ఊపిరి బిగపట్టి తలుపువైపే చూస్తున్నాడు కుమార్. లోపలికి వచ్చి నిలబడింది. తననే చూస్తోంది. ఆమె నజీమే.

తన కళ్ళని తను నమ్మాలా వద్దా? ఈమె నజీమే.

జరిగింది ఒక పీడకల. ఇది నిజం. నజీమ్ బతికే వుంది. జరిగింది నిజం. నజీమ్ చచ్చిపోయింది. ఇది తీయని కల. ఏది నిజం? ఏది కల?

"కుమార్"

"నజీమ్"

"కుమార్ ఎందుకలా చూస్తావు నన్ను" రెండడుగులు ముందుకు వచ్చింది. అతనూ ముందుకు జరిగాడు. ఆమె చేతులు పట్టుకున్నాడు. ఆమె భుజాలు నిమురుతున్నాడు. ఆమె చెంపల్నీ, కురుల్ని, పెదిమల్నీ ఆమెనంతటినీ స్పర్శిస్తూ, ఆనందిస్తూ "నజీమ్! నువ్వేనా?" అన్నాడు.

"నేనే కుమార్"

"నువ్వు చచ్చిపోలేదూ?"

"వెర్రివాడా ఎలా చచ్చిపోతాను? నిన్ను వొదిలి ఎలా పోతాను? ఎక్కడికి పోతాను?"

చిన్నదగ్గు వినిపించేసరికి యిద్దరూ మళ్ళీ ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చారు. నజీమ్ అతనికి కాస్త దూరంగా జరిగి గదిలో ఇంకెవరో వున్నారని కళ్ళతో చూపించింది.

"థాంక్స్ మిష్టర్ సిన్హా. మెనీ మెనీ థాంక్స్" అన్నాడు కుమార్.

"నేను చేసింది ఏమీలేదు. వెళ్తాను. తర్వాత వస్తాను. విశ్రాంతి తీసుకోండి" అన్నాడు సిన్హా.

"ఒక్క క్షణం ఆగండి మిష్టర్ సిన్హా. నాకు కొన్ని సందేహాలు."

"అడగండి."

"ఎవరో విదేశ గూఢచారులు నన్ను ఎత్తుకుపోవడానికి ప్రయత్నించారు అన్నారు. వాళ్ళు నాకు యిచ్చిన మత్తుమందువల్ల భయంకరమైన భ్రమలేవో కలిగాయని చెప్పారు. ఎవరో విదేశ గూఢచారులు నన్ను ఎందుకు ఎత్తుకుపోతారు? వాళ్ళకి నావల్ల లాభం ఏమిటి? దయచేసి చెప్తారా?" అడిగాడు.

"నిజంగా మీకు తెలియదా?" అడిగాడు సిన్హా.

కుమార్ తల విదిలించాడు.

"విచిత్రం ఇంత తెలివైనవారు. లోకజ్ఞానం లేకపోవడమేమిటి? మీరు రీసెర్చి చేశారు డాక్టరేట్ కోసం. మీరు చేసిన రీసెర్చి ఏమిటి?" అడిగాడు సిన్హా.

"అణుశక్తితో ఒక కొత్తలోహం తయారుచెయ్యడానికి రీసెర్చి చేశాను."

"లోహం పేరేమిటి?"

"ఆ లోహం తయారు చెయ్యనేలేదు. పేరెక్కడ పెట్టను? ఇంకా ఒక ఐడియా మాత్రమే."

"పోనీ ఆ లోహం లక్షణాలు?" అడిగాడు సిన్హా.

"ఆ లోహం చాలా తేలికగా వుంటుంది. బరువు చాలా తక్కువ. చాలా గట్టిగా బలంగా వుంటుంది. వేడికి సాగదు. కరగదు."

సిన్హా చిన్నగా ఒక నవ్వు నవ్వి "ఆ లోహం ఉపయోగాలు చెప్పండి" అన్నాడు.

"నిజంగా ఆ లోహమే తయారు చేయగలిగితే, సైకిళ్ళు మొదలు ఏరోప్లేన్ల వరకు, ఒకటేమిటి ఎన్నటికో ఉపయోగపడుతుంది. ఆ లోహాన్ని ఎట్లా ఉపయోగించుకోవలసిందీ ప్రభుత్వం, పారిశ్రామికవేత్తలు నిర్ణయించుకోవాలి. నేనా విషయాలు ఆలోచించలేదు" అన్నాడు కుమార్.

సిన్హా మళ్ళీ నవ్వి "అందుకే లోకజ్ఞానం తక్కువ అన్నాను. అటువంటి లోహం తయారు చేసి విమానాలు, ట్యాంకులు, ట్రక్కులు, హెవీ మిషన్ గన్స్ తయారుచేస్తే ఏమవుతుందో ఆలోచించారా? యాంటీ ఎయిర్ క్రాఫ్టు గన్ల గుళ్ళకి విమానాలు కూలాణఊ. ట్యాంకుల్ని ఎవరూ ఆపలేరు. మిషన్‌గన్‌లు చెడవు.

ఏ దేశానికైతే ఈ లోహం ముందు లభిస్తుందో, ఆ దేశాన్ని యుద్ధంలో ఎవరూ జయించలేరు. దేశరక్షణకి మాత్రమే కాదు, రాజ్య విస్తరణకి కూడా ఉపయోగపడుతుందని మాత్రం జ్ఞాపకముంచుకోండి.

ఈ లోహం ఎలా తయారుచెయ్యాలో, ఆ రహస్యం కనుక్కోడానికి చిన్న దేశమైతేనేం, ప్రతివాళ్ళూ ప్రయత్నిస్తారు. అందులో ఆశ్చర్యం లేదు. రాజ్య విస్తీర్ణ కాంక్ష వున్న మరో దేశంలోకాక, ఈ దేశంలో భారతదేశంలో మీరు పుట్టడం మానవాళి అదృష్టం. రాజ్య విస్తరణ చెయ్యాలని కానీ, మరో రాజ్యాన్ని జయించాలని కానీ మనము ఎప్పుడూ కాంక్షించలేదు. సామాన్యుడి బ్రతుకు సుఖవంతం

చేయడానికి, జీవిత ప్రయాణం పెంచడానికి అనుక్షణమూ ప్రయత్నిస్తున్నాము. ఈ కొత్త లోహాన్నీ అందుకే ఉపయోగిస్తాం. ఇప్పుడు అర్థమైందా?" అడిగాడు సిన్హా.

తల వూపాడు కుమార్.

"మీ పరిశోధన పూర్తి అయ్యేంతవరకూ మీరు ఇక్కడినుంచి కదలకూడదు. మీ పరిశోధనకి కావలసిన వసతులు, సామాగ్రి, అన్నీ ఏర్పాటు చేశాము. బయటినించి ఒక్క పురుగు కూడా లోపలికి రాకుండా, లోపల్నించి బయటకి ఎవరూ పోకుండా కట్టుదిట్టమైన చర్యలు తీసుకున్నాము. నజీం మీతోపాటు యిక్కడే వుంటుంది. ఇంక మీక్కావలసింది ఏమిటి చెప్పండి" అన్నాడు సిన్హా.

కుమార్ నజీం కళ్ళలోకి చూస్తూ "నాకింకేమీ అవసరంలేదు" అన్నాడు.

"వెరీ గుడ్. కొంచెం తేరుకున్నాక పని ప్రారంభిద్దురుగాని. వస్తాను" అని సిన్హా వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ౦

"రీసెర్చ్ స్కాలర్, తన పరిశోధన తాలుకు కాయితాలు నాలుగు కాపీలు మాకు పంపాలి. మిష్టర్ కుమార్ నాలుగు కాపీలు పంపారు" అన్నాడు యూనివర్శిటీ రిజిస్ట్రార్.

"ఇప్పుడు ఆ నాలుగు కాపిలు కనిపించకుండా పోయాయా? ఎలా పోయాయి?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అదే మాకూ ఆశ్చర్యంగా వుంది. అఫ్‌కోర్స్. పోలీస్‌కి రిపోర్టు యిచ్చాము" అన్నాడు రిజిస్ట్రార్.

"కుమార్ మీకు ఇచ్చిన కాయితాలలో వున్న విషయాలు వివరంగా కాకపోయినా, కనీసం స్థూలంగానైనా ఎవరెవరికి ఎలిసివుంటుందో చెప్పగలరా?" అడిగాడు యుగంధర్.

రిజిస్ట్రార్ కాసేపు ఆలోచిఒడ "నిజం చెప్పాలంటే, నా ఆఫీసులో అందరికీ తెలిసి వుండాలి. ఆ కాయితాలు రహస్యమైన కాయితాలు అని నాకు తెలియదు. నాకు ఎవరూ చెప్పలేదు" అన్నాడు రిజిస్ట్రార్.

"థాంక్ యు. అందరికీ తెలిసి వుండాలి అన్నారు. దయచేసి అందరూ అంటే ఎంతమంది? వాళ్ళ పేర్లేమిటి? వాళ్ళు ఇక్కడ చేస్తున్న ఉద్యోగాలు ఏమిటి?" అడిగాడు యుగంధర్.

రిజిస్ట్రార్ కాయితం తీసుకుని ఆరుగురి పేర్లు వ్రాశాడు.

ఆ. సుబ్రహ్మణ్యం: పర్సనల్ అసిస్టెంటు.

2. రహమన్: ఫైలింగ్ క్లర్క్.

3. మిస్ కమల: రికార్డు సెక్షన్ సూపరింటెండెంటు.

4. జగన్మోహనరావు: స్టెనోగ్రాఫర్.

5. మిసెస్ ఎమిలీ థామస్: ఆఫీసు హెడ్‌క్లర్క్.

6. వై. కృష్ణమూర్తి: రిజిస్ట్రారు.

"వీళ్ళందరూ యీ అయిదుగురూ ఆఫీసులోనే వున్నారా?" అడిగాడు యుగంధర్ ఆ జాబితా చదివి.

"యస్. వీళ్ళ యింటి చిరునామాలు, వీళ్ళ గురించిన పర్సనల్ ఫైల్స్ కావాలా? తెప్పిస్తాను" అన్నాడు రిజిస్ట్రార్.

"థాంక్ యు వెరీ మచ్. తెప్పించండి" అన్నాడు యుగంధర్.

రిజిస్ట్రార్ బెల్ నొక్కాడు. రిజిస్ట్రార్ పర్సనల్ అసిస్టెంటు సుబ్రహ్మణ్యం రాగానే వాళ్ళ పర్సనల్ ఫైల్స్ తీసుకుని రమ్మని చెప్పాడు రిజిస్ట్రార్ కృష్ణమూర్తి.

"పోలీస్ అధికారులు దర్యాప్తు చేశారు. వారికే తెలియలేదు ఎలా పోయాయో?" అన్నాడు రిజిస్ట్రారు.

"ఆ కాయితాలు ఎక్కడ పెట్టారు? వాటిని తీసుకునేందుకు ఎవరెవరికి అవకాశం వుంది?"

"బీరువాలో పెట్టాము. నాతోపాటు మా ఆరుగురికీ ఆ కాయితాలు ఈ ఆఫీసునించి అపహరించే అవకాసం వుంది. ఈ విషయమూ పోలీస్ అధికారులకి చెప్పాను" అన్నాడు రిజిస్ట్రారు.

"కుమార్ పరిశోధన్ ఫలితాలు దేశరక్షణకి చాలా ముఖ్యమైనవి మినిస్టరీ ఆఫ్ న్యూక్లియర్ ఎనర్జీ వారికి ఎవరో తెలియజేశారు మీరు తెలియజేశారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నో చెప్పానుగా. కుమార్ పరిశోధన గురించిన వివరాలు స్థూలంగా తప్ప ఎవరికీ వివరంగా ఏమీ తెలియదు. బహుశా కుమార్‌కి ఈ పరిశోధనలో గురువుగా వున్న ప్రొఫెసర్ శర్మ మినిస్టరీకి తెలియజేశారేమో?" అన్నాడు రిజిస్ట్రార్.

"ఆ ప్రొఫెసర్ పూర్తిపేరు?"

"నిజానికి ఆయన యూనివర్శిటీలో రీడర్. పేరు. వై.జి.శర్మ. ఇంటి చిరునామా కావాలా?"

యుగంధర్ తలవూపాడు. రిజిస్ట్రార్ మళ్ళీ తన పర్సనల్ అసిస్టెంటుని పిలిచి వై.జి.శర్మ చిరునామా వ్రాసి తెమ్మన్నాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments